

„Tu na ziemi jedno tylko czynić należy: rzucać JEZUSOWI kwiaty małych ofiar”.

„Mała droga dzięcięctwa Bożego” – wg świętej Teresy od Dzieciątka Jezus

refleksja osobista

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza jest autorką słynnej „Małej drogi dzięcięctwa duchowego”, która jest pięknym komentarzem do słów z Ewangelii: „jeśli się nie odmienicie i nie staniecie, jak dzieci nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”. Istotą dziecka jest spontaniczna zależność od matki. Im dziecko mniejsze, tym ta zażyłość jest większa tak, że matka jest jakby całym światem dla niemowlęcia, a przecież nasza zależność od Stwórcy i Odkupiciela jest nieskończenie większa. Ta oczywista prawda jest źródłem duchowości świętej Teresy – być maleńką na rękach BOGA-MIŁOŚCI. Matka oczekuje od niemowlęcia tylko tego, żeby się karmiło mlekiem i tuliło do niej. Analogicznie - BÓG-Człowiek oczekuje od nas, abyśmy karmili się Jego Boskim Ciałem i Krwią, czyli Nim samym i tulili się do Niego, przez Adorację. Można powiedzieć, że we Mszy świętej spożywamy PANA BOGA, a przez Adorację - tulimy się do Niego - i tak na przemian. Miłość BOGA jest zawrotna, gdyż mieszka On wśród nas na sposób Daru z Siebie – nieustannie wzywając – „Jedźcie Mnie, abyście żyli wiecznie”. W przyrodzie, zjedzenie oznacza pozbawienie życia, zniszczenie, ale w przypadku PANA BOGA jest to niemożliwe, gdyż On jest samym Życiem jako źródło wszelkiego życia, a zatem dokonuje się tu coś odwrotnego, czyli obdarowanie nas BOSKIM ŻYCIEM. Dodajmy tu, że spożywamy BOGA-Człowieka, Konającego i Zmartwychwstałego - i oczywiście nie ma w tym sprzeczności, gdyż każdy czyn BOGA jest ponadczasowy - nieustanne teraz. BÓG ze swej istoty nie może podlegać żadnym ograniczeniom, gdyż to wymagałoby przyczyny, a to właśnie istotą PANA BOGA - jest być Pierwszą Przyczyną. Ołtarz Mszy świętej i tabernakulum są centrum wszechświata, widzialnego i niewidzialnego, gdyż tam jest nie tylko realnie, ale substancjalnie obecny BÓG-Człowiek, ofiarujący się BOGU OJCU za zbawienie świata, dający się do Zjedzenia i mieszkający wśród nas w tabernakulum.

Nasze życiowe kompleksy wynikają głównie z tego, że szukamy szczęścia w posiadaniu, a zapominamy, że WSZECHMOGĄCY BÓG obecny w Najświętszym Sakramencie istnieje tylko po to, aby się dawać każdemu człowiekowi. Jak pisze święta Teresa: „Czy zdajesz sobie sprawę, że JEZUS jest tam w tabernakulum wyraźnie dla Ciebie - tylko dla Ciebie? Płonie pragnieniem wejścia do twojego serca”.

Oczywiście nie każdy ma możliwość ustawicznego przebywania przy „BOSKIM ŻEBRAKU” obecnym w tabernakulum, dlatego też dał nam On swoją Matkę jako naszą, aby Jego Eucharystyczna obecność miała swoją kontynuację w dziecięcej z Nią zażyłości, gdy wielokrotnie powtarzamy: „Zdrowaś Maryjo...” - zwłaszcza praktykując Nowennę Pompejańską.

Dotychczas przedstawiliśmy podstawowy aspekt duchowości św. Teresy, czyli dziecięcą ufność, a więc ustawiczną modlitwę, przez którą DUCH ŚWIĘTY, zamieszkując w nas, uzdalnia do odpowiedzi miłością na Miłość i to jest drugi aspekt duchowości świętej Teresy, czyli praktyka ustawicznego składania drobnych ofiar z wypełniania swoich obowiązków i znoszenia trudności życiowych z intencją miłości do Boskiego Oblubieńca.

Święta Tereso – Ofiarno Miłości – módl się za nami!

Brat Paweł Mruk – benedyktyn z Lubinia

Postulator w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego Ojca Bernarda z Wąbrzeźna